

Το παρόδοξο της Ελλάδος

Κάθε πρωί, μου αρέσει πηγαίνοντας στην

δουλειά, να ακούω την Θεία Λειτουργία από το σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδας. Αμέσως μετά, έχει ανάλογα με το Συναξαριστή, την ανάγνωση του βίου ενός Αγίου.

Εχθές λοιπόν άκουσα τον βίο του Αγίου Μάρκελλου της Μονής Ακοίμητων. Αυτή ήταν μια Μονή στην Κωνσταντινούπολη, στην οποία η Λειτουργία δεν σταμάταγε ποτέ. Οι Μοναχοί ήταν χωρισμένοι σε ομάδες και όταν ξεκουράζονταν ή διακονούσαν οι μεν, δόξαζαν τον Κύριο οι δε και τούμπαλιν.

Εκεί λοιπόν ήταν ηγούμενος ο Άγιος Μάρκελλος. Και ήταν τόσο αγαπητός, τόσο ικανός και τόσο διορατικός που στην εποχή του η Μονή Ακοιμήτων, άνθισε και όλοι οι μοναχοί ήθελαν να πάνε εκεί που ήταν Ηγούμενος ο Άγιος.

Ακούγοντας λοιπόν αυτή την ιστορία, χωρίς να το πολυσκεφτώ, μου ήρθε στο μυαλό ο Γέροντας Εφραίμ...

Ένας άνθρωπος, που ακούγοντας την τηλεόραση περιμένεις κάποιον ψηλό, γύρω στα 100 κιλά, με βλοσυρό ύφος, και πονηρό βλέμμα... [\(περισσότερα...\)](#)